

Conferința Internațională a Muncii

CONVENTIA 182

CONVENȚIE PRIVIND INTERZICEREA CELOR MAI GRAVE FORME
ALE MUNCII COPIILOR ȘI ACȚIUNEA IMEDIATĂ
ÎN VEDEREA ELIMINĂRII LOR,

ADOPTATĂ DE CĂTRE CONFERINȚĂ LA CEA DE-A 87-A SEȘIUNE
GENEVA, 17 Iunie 1999

TRADUCERE DUPĂ ORIGINALUL ÎN LIMBA ENGLEZĂ

Convenția 182

CONVENȚIE PRIVIND INTERZICEREA CELOR MAI GRAVE FORME ALE MUNCII COPIILOR SI ACTIUNEA IMEDIATA IN VEDEREA ELIMINARII LOR

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii,

Convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, și care s-a reunit pe 1 iunie 1999, în ce-a de-a 87-a sesiune;

Considerând necesitatea de a adopta noi instrumente în privința interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, ca prioritate majoră a acțiunii naționale și internaționale, mai ales a cooperării și asistenței internaționale, pentru a completa convenția și recomandarea privind vârsta minimă de angajare, 1973, care rămân instrumente fundamentale în ceea ce privește munca copiilor;

Considerând că eliminarea efectivă a celor mai grave forme de muncă a copiilor necesită o acțiune imediată de ansamblu, care să țină cont de importanța unei educații de bază gratuite și de necesitatea de a-i sustrage pe copiii în cauză de la toate aceste forme de muncă și de a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială, luând în considerare și nevoile propriilor familii;

Reamintind rezoluția privind eliminarea muncii copiilor adoptată de către Conferința Internațională a Muncii la cea de-a 46-a sesiune a sa, în 1996;

Recunoscând că munca copiilor este într-o mare măsură provocată de sărăcie și că soluția pe termen lung rezidă într-o creștere economică susținută care să conducă la progres social și, în particular, la atenuarea sărăciei și la educație universală;

Amintind Convenția drepturilor copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite;

Amintind Declarația OIM referitoare la principiile și drepturile fundamentale în muncă și mecanismul său de aplicare, adoptată de către Conferința internațională a Muncii la cea de-a 86-a sesiune, în 1998;

Amintind că unele din cele mai grave forme ale muncii copiilor sunt acoperite de către alte instrumente internaționale și, în particular, de convenția asupra muncii forțate, 1930, și de Convenția suplimentară a Națiunilor Unite privind abolirea sclaviei, a comerțului cu sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclaviei, 1956;

După ce a decis să adopte diverse propuneri referitoare la munca copiilor, problemă care constituie punctul patru al ordinii de zi a sesiunii;

După ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale,

adoptă, în această a 17-a zi de iunie 1999, convenția următoare, care va fi denumită Convenția privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.

Articolul 1

Orice membru care ratifică prezenta convenție trebuie să ia măsuri imediate și eficiente pentru a asigura interzicerea și eliminarea urgentă a celor mai grave forme ale muncii copiilor.

Articolul 2

În sensul prezentei convenții, termenul "copil" se aplică tuturor persoanelor în vârstă de până la 18 ani.

Articolul 3

În sensul prezentei convenții, expresia “cele mai grave forme ale muncii copiilor” include:

- a) toate formele de sclavie sau practicile similare, ca vânzarea de sau comerțul cu copii, servitutea pentru datorii și munca de servitor, ca și munca forțată sau obligatorie, inclusiv recrutarea forțată sau obligatorie a copiilor în vederea utilizării lor în conflictele armate;
- b) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul prostituției, producției de material pornografic sau de spectacole pornografice;
- c) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul unor activități ilicite, mai ales pentru producția și traficul de stupefiante, așa cum le definesc convențiile internaționale pertinente;
- d) muncile care, prin natura lor sau condițiile în care se exercită, sunt susceptibile să dăuneze sănătății, securității sau moralității copilului.

Articolul 4

1. Tipurile de muncă vizate la articolul 3 d) trebuie să fie stabilite de legislația națională sau de autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor interesate, luând în considerare normele internaționale pertinente, și în particular paragrafele 3 și 4 ale recomandării privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.

2. Autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor, trebuie să localizeze tipurile de muncă astfel determinate.

3. Lista tipurilor de muncă determinate conform paragrafului 1 al prezentului articol trebuie să fie periodic examinată și, la nevoie, după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor.

Articolul 5

Orice membru trebuie, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor, să stabilească sau să desemneze mecanisme adecvate pentru monitorizarea aplicării dispozițiilor care dau efect prezentei convenții.

Articolul 6

1. Orice membru trebuie să elaboreze și să pună în aplicare programe de acțiune în vederea eliminării cu prioritate a celor mai grave forme ale muncii copiilor.
2. Aceste programe de acțiune trebuie să fie elaborate și puse în practică după consultarea instituțiilor publice competente și a organizațiilor patronilor și lucrătorilor, și dacă este cazul, cu luarea în considerație a opiniilor altor grupuri interesate.

Articolul 7

1. Orice membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea efectivă în practică și respectarea dispozițiilor care dau efect prezentei convenții, inclusiv prin stabilirea și aplicarea de sancțiuni penale sau, dacă este cazul, de alte sancțiuni.
2. Orice membru trebuie, ținând cont de importanța educației pentru eliminarea muncii copiilor, să ia măsuri eficiente într-o perioadă determinată, pentru:
 - (a) a preveni angajarea copiilor în cele mai grave forme ale muncii copiilor;
 - (b) a prevedea ajutorul direct necesar și adecvat pentru a-i sustrage pe copii de la cele mai grave forme ale muncii copiilor și a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială;

(c) a asigura accesul lor la educația de bază gratuită și, ori de câte ori este posibil și potrivit, la formarea profesională a tuturor copiilor sustrași de la cele mai grave forme ale muncii copiilor;

(d) a identifica copii expuși în mod particular riscurilor și a intra în contact direct cu ei;

(e) a ține seama de situația particulară a fetelor.

3. Orice membru trebuie să desemneze autoritatea competentă însărcinată cu punerea în practică a dispozițiilor prezentei convenții.

Articolul 8

Membrii trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a se sprijini reciproc în punerea în practică a dispozițiilor prezentei convenții printr-o cooperare și/sau o asistență internațională consolidată, inclusiv prin măsuri de susținere a dezvoltării economice și sociale, a programelor de eradicare a sărăciei și educației universale.

Articolul 9

Ratificările prezentei convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrate de către acesta.

Articolul 10

1. Prezenta convenție nu îi va obliga decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări vor fi fost înregistrate de către Directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

2. Aceasta va intra în vigoare la douăsprezece luni după ce ratificările a doi membri vor fi fost înregistrate de către Directorul general.

3. Ulterior, această convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru la douăsprezece luni după data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

Articolul 11

1. Orice membru care a ratificat prezenta convenție poate să o denunțe după expirarea unei perioade de zece ani după data inițială de la intrarea în vigoare a convenției, printr-un act comunicat Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice membru care a ratificat prezenta convenție și care, în termen de un an după expirarea perioadei de zece ani menționată la paragraful precedent, nu va folosi posibilitatea de denunțare prevăzută prin prezentul articol va fi legat pentru o nouă perioadă de zece ani și, prin urmare, va putea să denunțe prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani în condițiile prevăzute în prezentul articol.

Articolul 12

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare care îi vor fi comunicate de către membrii Organizației.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi fost comunicată, Directorul general va atrage atenția membrilor Organizației asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

Articolul 13

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării,

complete în privința tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare pe care le va fi înregistrat conform articolelor precedente.

Articolul 14

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii, va prezenta Conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei convenții și va examina dacă există posibilitatea înscrierii pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii sale totale sau parțiale.

Articolul 15

1. În cazul în care Conferința va adopta o nouă convenție care ar duce la revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții, și dacă noua convenție nu dispune alfel:
 - a) ratificarea de către un membru al noii convenții care implică revizuirea va atrage de drept, fără a ține cont de articolul 11 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, cu condiția ca noua convenție care atrage revizuirea să intre în vigoare;
 - b) începând cu data intrării în vigoare a noii convenții care atrage revizuirea, prezenta convenție va înceta să mai fie deschisă ratificării de către membri.
2. În orice caz, prezenta Convenție va rămâne în vigoare în conținutul și forma sa actuală pentru acei membri care au ratificat-o dar nu au ratificat convenția de revizuire.

Articolul 16

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au valoare egală.

Textul precedent este textul autentic al convenției adoptate în unanimitate de către Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, în cea de-a optzeci și șaptea sesiune care a avut loc la Geneva și care a fost declarată închisă pe 17 iunie 1999.

DREPT URMARE, și-au pus semnăturile, în această a optsprezecea zi a lunii iunie 1999:

Președintele Conferinței,
ALHAJI MUHAMMAD MUMUNI

Directorul -General al Biroului Internațional al Muncii,
JUAN SOMAVIA

*Traducere în conformitate
cu originalul*

